

[Heick.]

hed. Det vil da være hinsides al retfærdighed at foretage en revision for mindretallets folk alene. Og for det andet, hvad angår frigivelsen af de få, som endnu holdes indespærret, bedes det ærede medlem være opmærksom på, at det drejer sig om personer, som har deltaget i meget alvorlige forbrydelser i forbindelse med den terror, som Gestapo slap løs over det danske folk. Der er her tale om så smertelige ting, at alle parter er bedst tjent med, at der ikke rives for meget op i sår, som nu er ved at læges i det omfang, som dette er muligt. Vi forbereder os nu på at fejre 10 års dagen for Danmarks befrielse, og ved denne lejlighed vil mindet om de mange, der led og kæmpede for vor frihed, ikke mindst om dem, der satte livet til for os, blive stærkt levende igen. På baggrund deraf vil jeg stærkt fraråde en nedsættelse af den af det ærede medlem foreslåede kommission; jeg kan tænke mig, at dette forslag har nogen forbindelse med de dansk-tyske forhandlinger, som nu er under forberedelse. Jeg vil også her henstille, at vi samler os om at se fremad, så også disse forhandlinger kan tjene frihedens sag, ikke mindst i grænselandet på begge sider af statsgrænsen.

Halfdan Hendriksen: Det ærede medlem hr. Alsing Andersen har fremsat nogle bemærkninger, der har kaldt mig frem og foranlediget mig til at bede om ordet, hvad jeg ellers ikke havde tænkt mig at gøre i forbindelse med denne sag, selvom det kunne være fristende nok.

Af de 10 mænd, der mødtes hin 8. april kl. 20 i folketingets ministerværelse, er kun 2 tilbage som medlemmer af det høje ting, det ærede medlem hr. Alsing Andersen og jeg. Det var 4 ministre og 6 partiformænd, der mødtes, indkaldt af statsminister Th. Stauning. De 3 af ministrene, statsminister Stauning, udenrigsminister Munch og finansminister Buhl, er døde; tilbage har vi heldigvis den daværende forsvarsminister, der er lyslevende, hvad han demonstrerede for ganske kort tid siden; nu er han det ærede medlem hr. Alsing Andersen. Da dette møde den 8. april var endt, og da jeg efter at have været ovre på „Nationaltidende“'s redaktion — jeg var dengang formand for „Nationaltidende“'s bestyrelse og

havde talt med chefredaktør Aage Schoch og med den gamle hædersmand Franz v. Jessen, der græd, idet jeg refererede fra det pågældende møde — da jeg derefter kom hjem sent om aftenen, nedskrev jeg et ret udførligt referat på grundlag af mine noter fra mødet, og det samme gjorde min partifælle Henning Hasle. Af partiformændene, der mødte, er venstres repræsentant, Oluf Krag, død. Det samme er tilfældet med den ene af socialdemokratiets to repræsentanter, Hartvig Frisch; den anden af socialdemokratiets repræsentanter, Charles Petersen, er ligesom det radikale venstres repræsentant, A. M. Hansen, ikke mere medlem; det samme gælder jo også Henning Hasle. Den næste dag, den 9. april, udvekslede og godkendte Henning Hasle og jeg hinandens referater. Det er jo klart, at når to referenter refererer den samme sag, er referaterne ikke enslydende, men vore dækkede hinanden, og der var ikke modstrid mellem dem.

På grundlag af mit referat og mine partifællers, de ærede medlemmer hr. Tesdorpf og hr. Poul Møllers, udtalelser i betænkningen finder nu det ærede medlem hr. Alsing Andersen, at heller ikke jeg kan — som det ærede medlem sagde — benådes; selvom jeg — det erkendte det ærede medlem — vel næppe vil blive betegnet som anstifter, ville jeg naturligvis ikke kunne undgå i „Dagens Nyheder“ i morgen at blive betegnet som medskyldig, medskyldig i spørgsmålet vedrørende luftværn på øen Rømø. Det er rigtigt, som det ærede medlem refererede, at jeg spurgte, om det ikke ville være naturligt, at der blev flyttet luftskytts til Rømø; det gjorde jeg efter aftale med en række af mine ansete partifæller, bl. a. Christmas Møller og Carl Westermann. Nu siger det ærede medlem hr. Alsing Andersen, at han er overbevist om, at jeg i denne sag har en lige så god samvittighed, som han har. Jeg kender ikke det ærede medlems samvittighed, men jeg ved, at min samvittighed er i orden, både med hensyn til den sag og iøvrigt med hensyn til, hvad der skete på mødet den 8. april. Hvis det ærede medlem hr. Alsing Andersens samvittighed er i samme gode orden, tror jeg, han kan være fuldtud tilfreds.

Jeg kan iøvrigt ikke godtage det ærede medlems udtalelser i al almindelighed og